

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

27. Dies Febrvarii. Deus non ea quæ offeruntur, sed voluntatem respicit offerentium. S. Hieron. in Amos.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Februar.

Tessera.

155

plus vivas, minùs dormias; ut porrò mane citò vigi-
les, & in negotium incumbas, vesperi citò decumbe :
nam

*In matutinis quicumque cupit vigil esse,
Is cum gallinis habet ire cubare necesse.*

27. DIES FEBRUARII.

Deus non ea quæ offeruntur, sed volun-
tatem respicit offerentium. *S. Hieron.*
in Amos.

Deus manè I.
sit omnium
operum sco-
pus.

MANÈ evigilans, de quo po-
ti⁹ debet esse prima cogi-
tatio diei, quàm de Deo
qui est antiquus dierum?

Orto igitur jam sole, velut aquila perspicaci obtutu
intuere Solè Justitiæ, qui solem suum jussit oriri super
te. Ad eum, velut ad scopum jacula, sic dirige omnia
tua opera. Hoc modo actiones nullius ex natura sua
valoris in sublimem meritorum gradum evehuntur;
sic actiones naturales, redduntur supernaturales. Si
vel mille haberes intellect⁹, si mille oculos, illi in solo
Deo occupari deberent, & in ejus voluntate imple-
nda. In hoc potissimum cura, industriaq; nostra ver-
setur; ad hoc referatur omnis nostra sollicitudo; in eo
præcipuè intentio nostra occupetur; hic vires Animæ
nostræ fatigentur, pensum sit illud, & quotidianus la-
bor, totius vitæ nostræ, ut inquiramus, & quæramus
cum D. Paulo. (a) *Domine quid me vis facere?* Illud
quod vult Deus sèper facere, est Deū verè diligere. Et
ita si Deum diligis, stans in terra, jam nunc es in cælo:
quia facis voluntatem Dei, in terrâ, sicut beati in cælo.

(a) *Actor. 6. 9.*

II. Incipe

II. Incipe nunc in terra facere, quod per omnem æternitatem nunquam desines in cælo facere. Nec tantum generatim omnia, sed exemplo S. Gertrudis, minutatim singula, ut consecrentur, Deo consecra; videlicet voces singulas quas lecturus, characteres quos scripturus, bolos quos comesturus, verba que prolaturus, gressus quos factururus, anhelitus omnes quos dormiens, & vigilans ducturus es. Hoc non tantum est Dei gratiam habere, sed cum gratia perpetuo operari. dum suum in Deum affectum prodit effectis. Et quidem hæc Dei voluntas, perficienda est sine ulla exceptione in omnibus. Nam summum illud, & unum Bonum, vendicat sibi totum, & omnia. Sicut enim falsum est, mortuum esse quempiam, nisi cessent in eo actiones omnes vitales, si enim vel unica supersit, neutiquam dici potest mortuus. ita prorsus, cum quis unicum quid, licet minimum, ex sua faceret voluntate, non impletet is Divinam, nec suam voluntati plane est mortuus. Ecquid dicemus de eo, qui postquam pro inæstimabili thesauro solverit ducatos mille, renuat deinde superaddere reliquum adhuc ducatum unicum, illiusque causa ab emptione resiliat? Prudens ille in Evangelio negotiator, (a) *pro pretiosa margaritâ, vendidit omnia, quæ habuit.* Omnia cum dicit, nihil excipit.

III. Nostra voluntas sola, plura, & graviora damnata invehit, quam omnes in orco demones, in exitium nostrum conspirantes. Contra verò Divinæ voluntatis executio, est unica Pax animæ, regnum cælorum, Christi possessio, intentio ipsiusmet Dei. Inquiramus illum, sicuti ille nos. Scis quo labore, quo studio,

(a) *Matt. 13. 44.*

Februar.

Tesserā.

157

stud o, quo desiderio ille nos quæsit? Audi loquen-
tem **D.** Thomam, agentem de drachmâ ab illo in-
venta, & inventæ gaudio. (a) *Notabile est quod
omnes Angelos convocat ad congratulandū, non drach-
ma, non homini, sed sibi, quasi homo, Dei Deus esset, &
tota salus Divina in ipsius inventione dependeret, &
quasi sine ipso beatus esse non posset.* Si nos Christus tam
seriò quæsit, cur ipsum veluti per jocum, lusum, &
transennam quærimus? Si ille omnia quæ passus est,
præ salutis nostræ desiderio parvi æstimavit, quare
nos magni facimus rem nihili, ejusque causa occasio-
nem sponte amittimus, non solum promovendi
commodi proprii, sed quod multo est excellentius,
insigniter propagandi gloriam Dei? Totum se no-
bis impendit, & superimpendit, liberalissimus Deus,
cur nos igitur dimidios ipsi tradimus? O execrabilis
nostra superbia! qui non verbis, sed factis per abo-
minandam blasphemiam protestamur, duplo nos
ampliùs valere, quàm immortalem Deum: quia ju-
stissimo, nobisque utilissimo contractui assentiri re-
cusamus, qui est, ut nos totos Deo demus, qui se to-
tum prior nobis donavit. Habeamus gratias illi, à
quo accepimus gratis gratias, Juxta Poëtæ moni-
tum

Arbor honoretur, cujus nos umbra ruetur.

* * *

* *

16. DIES

(a) Tom. 13. opus. 63. 66.